

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 4 lipca 1921 r.

w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Praw P. P. № 44, poz. 310), art. 6 i 7 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Praw P. P. № 64 poz. 385) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1920 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Poczt i Telegrafów zarządu poczt, telegrafów i telefonów na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 119 poz. 786), zarządzam co następuje:

§ 1. Z dniem 15 lipca 1921 r. wprowadza się dołączoną do niniejszego rozporządzenia taryfę opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

§ 2. Nowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne, obowiązują od dnia 15 lipca 1921 r., z wyjątkiem wszelkich opłat miesięcznych, kwartalnych lub rocznych, które wchodzi w życie od dnia 1 sierpnia 1921 r.

Różnice, powstałe między opłatami już wniesionymi, a nowo ustanowionymi, za czas po 1 sierpnia 1921 r., winny być dodatkowo wpłacone.

Interesowanym osobom wolno jednak do końca lipca 1921 r. wypowiedzieć abonament telefoniczny, względnie korzystanie ze skróconych adresów telegraficznych; w takim razie będą im zwrócone opłaty, wniesione za czas od 1 sierpnia 1921 r.

Podwyższone opłaty za rozmowy telefoniczne będą pobierane od 15 lipca 1921 r.

§ 3. Wprowadza się w obrocie miejscowym listy do wagi 250 gramów za jednolitą taryfą zniżoną.

§ 4. Kwotę dopuszczalną do przesłania jednym przekazem, podwyższa się do 25.000 marek.

§ 5. Dopuszcza się pośpieszne przesyłki listowe w obrocie z zagranicą pod warunkami, które określi osobne rozporządzenie.

§ 6. Nowe taryfy obowiązują na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Opłaty za abonament telefoniczny, za stałe połączenia nocne i różne opłaty telefoniczne, obowiązujące obecnie w b. dzielnicy pruskiej zostaną osobno uregulowane.

W obrocie z obszarem Wolnego Miasta Gdańska oraz z urzędami Litwy Środkowej obowiązują taryfy wewnętrzne.

§ 7. Z dniem wejścia w życie tej taryfy, tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe postanowienia o należnościach, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, a w szczególności rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 30 listopada 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 113 poz. 749) oraz rozporządzenie Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej z dnia 10 grudnia 1920 r. (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. № 79 poz. 534) z wyjątkiem rozdziałów A, D i E taryfy telefonicznej tego rozporządzenia.

Minister Poczty i Telegrafów:
Stesłowicz

Załącznik.

TARYFA POCZTOWA, TELEGRAFICZNA I TELEFONICZNA.

I. TARYFA POCZTOWA.

A. Wewnętrzna taryfa pocztowa.

	Mk.	fen.
1. <i>Listy zwykłe:</i>		
a) obrót miejscowy:		
do wagi 250 gramów	5	—
b) obrót zamiejscowy:		
do wagi 20 gramów	5	—
" 250 "	10	—
urzędowe, ponad 20 g. do 2000 g.	10	—
2. <i>Kartki pocztowe:</i>		
a) pojedyncze	4	—
b) z odpowiedzią	8	—
3. <i>Kartki widokowe i świąteczne, zawierające:</i>		
pozdrowienia lub inne formy grzeczności, ujęte najwyżej w pięciu wyrazach.	2	—
4. <i>Druki zwykłe:</i>		
do wagi 50 gramów	1	—
" " 100 "	2	—
" " 250 "	5	—
" " 500 "	10	—
" " 1000 "	15	—
urzędowe, ponad 1000 g. do 5000 g.	15	—
5. <i>Druki dla ociemniałych:</i>		
do wagi 500 gramów	1	—
" " 1000 "	2	—
" " 1500 "	3	—
" " 2000 "	4	—
" " 2500 "	5	—
" " 3000 "	6	—
6. <i>Papiery handlowe:</i>		
do wagi 250 gramów	5	—
" " 500 "	10	—
" " 1000 "	15	—
7. <i>Próbki towarowe i przesyłki mieszane:</i>		
do wagi 250 gramów	5	—
" " 500 "	10	—
8. <i>Czasopisma:</i>		

Opłatę za czasopisma wraz z ewentualnem doręczeniem, oblicza się procentowo od miesięcznej lub kwartalnej miejscowej ceny prenumeraty (bez doręczenia) i pobiera w gotówce ryczałtem z góry.

	Mk.	fen.
Za paczki z podaną wartością pobiera się, oprócz tego należność od wartości, za każde 1000 mk. lub część tychże.	15	—
Za paczki kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi i t. p. pobiera się:		
prócz opłaty od wagi jak wyżej, należność od wartości:		
do 10000 mk.	5	—
" 50000 "	20	—
" 100000 "	25	—
za każde dalsze 100000 mk. lub część tychże	25	—

NALEŻYTOŚCI DODATKOWE.

Należności przy nadaniu.

Polecenie przesyłek pocztowych	5	—
Zwrotne poświadczenia odbioru (recepis zwrotny):		
a) przy nadaniu	10	—
b) po nadaniu	15	—
Zwrotne poświadczenie wypłaty (potwierdzenie wypłaty):		
a) przy nadaniu	10	—
b) po nadaniu	15	—
Za ściągnięcie pobrania od odbiorcy	5	—
Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O.	4	—
Za doręczenie pospieszne (przez umyślnego posłańca): przesyłek listowych oraz zawiadomień o nadejściu listów wartościowych, przekazów i paczek	40	—

Należności przy odbiorze.

Za doręczenie w okręgu miejscowym (gdzie ten rodzaj służby już zaprowadzono):

a) listy wartościowe		
do 500 marek	3	—
" 1000 "	5	—
za każde dalsze 1000 mk.	5	—
b) przekazy pocztowe		
do 500 marek	2	—
" 1000 "	4	—
za każde dalsze 1000 mk.	2	—
c) przekazy P. K. O.		
do 500 marek	3	—
" 1000 "	5	—
za każde dalsze 1000 mk.	5	—
d) paczki bez podanej wartości:		
do wagi 1 kg.	5	—
" " 5 "	15	—
" " 10 "	30	—
" " 15 "	50	—
" " 20 "	70	—
e) paczki z podaną wartością, prócz należności pod punktem d) za każde 1000 mk. wartości	5	—

	Mk.	fen.
Za skrytki lub przegródki (zastrzeżenie odbierania na poczcie) miesięcznie:		
a) dla przesyłek listowych i gazet	50	—
b) dla przesyłek pod punkt. a) i listów wartościowych oraz przekazów	100	—
c) dla paczek wyłącznie	200	—
Opłata pod punkt. b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu np. przekazy z pieniędzmi, paczki, listy wartościowe i t. d.		
Za wszystkie przesyłki adresowane „poste restante” opłata dodatkowa.	5	—
Składowe za paczki, za każdy dzień zwłoki i za każdą paczkę	20	—
Inne opłaty:		
Należytość za wniesioną reklamację od każdej przesyłki.	10	—
Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki	10	—
Duplikat poświadczenia nadania	10	—
Zniesienie lub zmniejszenie pobrania	10	—
Zawiadomienie o niedoręczalności paczki	5	—
Zawiadomienie o wydaniu paczki niedoręczalnej innemu adresatowi według zarządzenia nadawcy	5	—
Należytość za pośrednictwo przy oceniu:		
a) przesyłek listowych	3	—
b) paczek	6	—
Za wyładowanie z okrętów i przewiezienie do składów pocztowych paczek amerykańskich w Gdańsku	20	—
Za przepakowanie paczek pobiera się należytość w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.		
Upoważnienie wypłaty, w razie zagubienia przekazu przez odbiorcę.	10	—
Pełnomocnictwo do odbioru przesyłek (niezależnie od opłaty skarbowej).	25	—
Za osobne zastrzeżenie odbierania czasopism i listów na dworcach kolejowych (przesyłki dworcowe) miesięcznie .	100	—
Pisma sądowe do stron w Małopolsce.		
a) za pismo sądowe, doręczone w miejscu siedziby sądu .	5	—
b) za pismo sądowe, doręczone w innej miejscowości . .	10	—
Specjalne należytości pocztowe w b. Dzielnicy Pruskiej.		
1) Za listy zleceniowe, celem pobrania pieniędzy, uzyskania przyjęcia lub zaprotestowania	10	—
2) Za protestowanie weksli przez pocztę do 5000 mk.	20	—
ponad 5000 mk.	30	—
3) Za doręczenie dokumentu sądowego i zwrócenie dowodu doręczenia	5	—

	Mk.	fen.
4) Za nadanie listów poleconych oraz paczek poza godzinami urzędowymi od sztuki	5	—
5) Poświadczenie nadania zwykłej paczki	1	—
6) Za przyjęcie paczki przez organ doręczający paczki:		
		należytość, jak za dorę- czenie paczki
7) Za przyjęcie przesyłki przez listonosza wiejskiego	3	—
8) Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszym rozliczeniem się za każdą markę	—	20
najmniej miesięcznie	5	—
9) Za przewóz torb, zamkniętych miesięcznie	25	—
10) Za zastrzeżenie obecności odbiorcy przy oczeniu w urzędzie celnym miesięcznie	10	—
11) Za wystawienie zaświadczenia, upoważniającego do podejmowania w urzędzie przesyłek pocztowych	10	—
12) Za wystawienie legitymacji pocztowej	5	—
13) Za zamówienie dodatkowych okazów gazet	5	—
14) Za wystawienie pocztowych listów kredytowych	10	—
15) Za jednorazową wypłatę z konta listu kredytowego należytość zasadnicza	1	—
i za każde 100 mk. lub część	—	50
16) Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.		
a) do 10 km.	20	—
b) ponad 10 km.	30	—
od 10 kg. do 20 kg.		
a) do 10 km.	40	—
b) ponad 10 km.	60	—
17) Za jazdę pocztą od kilometra	10	—
18) Za przyjęcie telegramu przez listonosza wiejskiego	3	—
19) Za przekazywanie czasopism, w razie zmiany mieszkania abonenta, w obrębie tej samej miejscowości, o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego kwartalnie	10	—
20) Za przekazywanie czasopism, w razie zmiany pobytu abonenta, do zamiejscowych miejscowości lub innego urzędu kwartalnie	20	—

B. Zagraniczna taryfa pocztowa.

1. <i>Listy (bez ograniczenia wagi):</i>		
do wagi 20 gramów	20	—
za każde dalsze 20 gramów	10	—
2. <i>Kariki pocztowe:</i>		
a) pojedyncze	12	—
b) z odpowiedzią	24	—
3. <i>Druki zwykłe (najwyższa waga 2 kg.)</i>		
za każde 50 gramów	4	—
4. <i>Czasopisma wysyłane bezpośrednio przez redakcje.</i>		
za każde 50 gramów	2	—

	Mk.	fen.
5. <i>Druki dla ociemniałych (najwyższa waga 3 kg.):</i>		
za każde 500 gramów	2	—
6. <i>Papiery handlowe (najwyższa waga 2 kg.)</i>		
za każde 50 gramów	4	—
najmniej jednak	20	—
7. <i>Próbki towarowe (najwyższa waga 350 g.):</i>		
za każde 50 gramów	4	—
najmniej jednak	8	—
8. <i>Polecenie przesyłek listowych</i>	20	—
9. <i>Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny):</i>		
a) przy nadaniu	20	—
b) po nadaniu	40	—
10. <i>Należytość za wniesione reklamacje</i>	40	—
11. <i>Za doręczenie pośpiesznie (przez umyślnego posłańca).</i>	40	—
<i>Paczki do Czechosłowacji (najwyższa waga 5 kg.):</i>		
za 5 kg. paczkę zwykłą	110	—
za 5 kg. paczkę ochronną	165	—
za 5 kg. paczkę pośpieszną zwykłą	185	—
za 5 kg. paczkę pośpieszną ochronną	240	—
<i>Paczki do Austrii (najwyższa waga 5 kg.):</i>		
za 5 kg. paczkę zwykłą	170	—
" 5 " " ochronną	255	—
" 5 " " pośpieszną zwykłą	245	—
" 5 " " " ochronną	330	—

II. TARYFA TELEGRAFICZNA.

Wewnętrzna taryfa telegraficzna.

Opłatata za telegram w obrocie wewnętrznym składa się z opłaty od wyrazu i taksy zasadniczej.

1. <i>Telegramy zamiejscowe i miejscowe zwykłe:</i>	Mk.	fen.
a) opłata od wyrazu	3	—
b) taksa zasadnicza	10	—
<i>Telegramy miejscowe pilne, z zapłaconą odpowiedzią, ze sprawdzeniem i o kilku adresach niedopuszczone.</i>		
2. <i>Telegramy zamiejscowe pilne (D):</i>	Mk.	fen.
a) opłata od wyrazu	9	—
b) taksa zasadnicza	30	—
3. <i>Zapłacona odpowiedź (Rp.):</i>		
opłata od ilości wyrazów na odpowiedź i taksa zasadnicza	10 mk.	
4. <i>Zapłacona odpowiedź pilna (RpD):</i>		
opłata za telegram pilny i taksa zasadnicza	30 mk.	
5. <i>Telegramy prasowe:</i>		
opłata od wyrazu o 50% ⁰ niższa i taksa zasadnicza	3 mk.	
6. <i>Telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej:</i>		
opłata od wyrazu	1 mk.	i taksa zasadnicza 3 mk.
7. <i>Sprawdzenie telegramu (Tc):</i>		
25% ⁰ opłaty telegramu zwykłego.		

8. *Poświadczenie odbioru:*
- telegraficzne (Pc): jak za telegram zwykły o 5 wyrazach oraz taksa zasadnicza 10 mk.
 - telegraficzne pilne (Pcd) jak za telegram pilny o 5 wyrazach oraz taksa zasadnicza 30 mk.
 - poczta (Pcp.) jak za list zwykły.
9. *Telegramy o kilku adresach (Tm):*
za odpis każdego 100 wyrazów lub części telegr. zwykłego 20 mk.
za odpis każdego 100 wyrazów lub części telegr. pilnego 40 mk.
10. *Doręczenie telegramów:*
- w miejscowym okręgu doręczeń bezpłatnie,
 - w zamiejscowym okręgu doręczeń przedpłata nadawcy po 25 mk. od kilometra.
Różnicę między kwotą zapłaconą, a rzeczywistymi kosztami ponosi odbiorca.
11. Za nadanie, włącznie wydanie, telegramu przez telefon za każde 100 wyrazów lub część tychże 10 mk.
12. Poświadczenie (pokwitowanie) nadania na osobne żądanie 5 mk.
13. *Za dodatkowy odpis telegramu:*
za odpis każdego 100 wyrazów lub części po 20 mk.
14. Skrócone adresy kwartalnie 300 mk.
15. Doręczenie telegramów o pewnych porach do oznaczonych dwu miejsc kwartalnie 500 mk.
16. Za cofnięcie telegramu 10 mk.
17. Opłata za pośrednictwo przy nadawaniu telegramów na rachunek wpłaconej zaliczki od każdego telegramu po 5 mk.
18. Za telegramy, nadawane na stacjach kolejowych, w miejscowościach, posiadających państwowe urzędy pocztowo-telegraficzne, może być pobierana opłata dodatkowa na rzecz skarbu kolejowego.
19. Należytość za wniesioną reklamację 10 mk.

III. TARYFA TELEFONICZNA.

A. Wyjaśnienia ogólne.

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

- sieci lokalnych,
- połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za stałą opłatą roczną, abonament. (Patrz §§ 11—23).

Korzystanie z sieci międzymiastowej—za opłatą od poszczególnej rozmowy. (Patrz §§ 24—31).

§ 2. *Sieci lokalne* służą do stałego porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowym).

Sieć lokalna może posiadać:

- a) jedną tylko centralę główną, lub
- b) jedną centralę główną, oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

§ 3. *Centrala główna* sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowym, w poszczególnych wypadkach, również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centrale pomocnicze—w mniejszych miastach.

Określenie charakteru poszczególnej stacji, względnie przynależności jej do pewnej sieci lokalnej, należy do kompetencji odnośnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

§ 4. Teren, obsługiwany przez centralę główną lub pomocniczą, stosownie do odległości od stacji, dzieli się na dwie strefy:

- a) pierwsza strefa (miejska) obejmuje teren, leżący w promieniu 1-go, 2-ch lub 3-ch kilometrów od centrali głównej lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej sieci, mianowicie:

dla sieci z ilością do 100 abonentów—teren w promieniu 1 klm.

" " " " od 101 do 2000 abon. " " " 2 "

" " " " " 2001 wzwyż " " " 3 "

- b) druga strefa (zamiejska)—pozostały teren, poza granicą pierwszej strefy.

§ 5. Sieć międzymiastową tworzą połączenia między wszystkimi stacjami centralnymi, oraz pomocniczymi odrębnych sieci lokalnych. Dostępna jest ona do użytku publicznego, za opłatą od poszczególnej rozmowy, której wysokość określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacji łączących.

B. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Nowoprzybywający abonenci ponoszą częściowo koszt przyłączenia ich do sieci telefonicznej, a mianowicie:

- a) abonenci, zamieszkali w obrębie strefy pierwszej: za przyłączenie do centrali, niezależnie od ilości abonentów tejże, płacą jednorazowo po 2000 mk. za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linii telefonicznej;
- b) abonenci, zamieszkali w drugiej strefie, oprócz opłaty podług punktu a), ponadto za każde 100 mtr. (lub część takowych) rzeczywistej długości linii telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą po 2500 mk.;
- c) za roboty instalacyjne w lokalu abonenta, przy zakładaniu telefonu, pobiera się jednorazowo 1000 mk.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, dostarczenie tychże do miejsca budowy, w odpowiedniej ilości i jakości, ciąży na abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez odnośne organa Ministerstwa Poczty i Telegrafów, za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego, dzwonka dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych, skutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową a mianowicie:

- a) za przyłączenie w tym samym pokoju, co i aparat główny 1000 mk.
- b) " " " mieszkaniu co i " " " 2000 "
- c) za przyłączenie w tym samym budynku, co i ap. główny 3000 "
- d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, oprócz opłaty ryczałtovej (mk. 1000) płaci abonent za linię, łączącą aparat główny z dodatkowym, jak za linię dla aparatu głównego, t. j. na zasadach, wyłuszczonej w § 6 wraz z uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą odnośnej Dyrekcji P. i T. egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centrale prywatne, pod następującymi warunkami:

- a) system urządzeń centrali prywatnej odpowiada systemowi urządzeń centrali państwowej,
- b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę, znajdują się w jednej posiadłości,
- c) liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6,
- d) obsługa oraz konserwacja centrali, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właściciela centrali prywatnej,
- e) na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać niemniej niż jedno połączenie z centralą państwową, przyczem takowe skutecznia się za opłatą na zasadach, wyłuszczonej w § 6.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie, urządzenie centrali i utrzymywanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Telefonów Państwowych, na zasadach dla aparatów dodatkowych (§§ 7, 14 i 17). Obsługa centrali i w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego, względnie dzwonka dodatkowego, pobiera się jednorazowe opłaty, jak następuje:

a)	za przeniesienie w tym samym pokoju	mk.	1000
b)	" " do innego pokoju tego samego lokalu "	"	2000
c)	" " do innego lokalu tego samego budynku "	"	3000
d)	" " " " budynku na tej samej lub innej posesji, prócz ryczałtovej opłaty mk. 1000 (według punktu c), dopłaca abonent za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linii nowej lub przedłużenia użytkowanej dotychczas:		
	w obrębie strefy pierwszej (miejskiej)	mk.	2000
	" " " drugiej (zamiejskiej)	"	2500

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązuje uwaga do § 6-go.

§ 10. Opłaty na pokrycie kosztów budowy lub przeniesienia pobierane są przed rozpoczęciem robót i podlegają zwrotowi tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie może być założony lub oddany do użytku abonenta.

C. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej.

§ 11. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów, połączonych z centralą główną lub pomocniczą, za pomocą oddzielnych dla każdego abonenta przewodów, uzależnia się od:

- a) kategorii abonamentu (§ 12),

- b) grupy, do której zaliczona jest dana centrala (§ 13),
 c) strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta (§ 14),
 d) od tego, czy abonent, załączony do stacji pomocniczej, korzysta z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą roczną opłatą, czy też za opłatą poszczególnej rozmowy.

§ 12. Rozróżnia się następujące kategorie abonamentu:

- a) *Abonament prywatny.* Do tej kategorii należą aparaty, założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuserek i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorii wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klientela niema dostępu do telefonu.
- b) *Abonament zbiorowy.* Do tej kategorii zaliczają się aparaty, urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatoriach, szkołach, kancelariach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.
- c) *Abonament publiczny.* Do tej kategorii zaliczają się aparaty, dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu, dostępnym dla użytku publiczności.
- d) *Abonament towarzyski.* Do tej kategorii zaliczają się aparaty, dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną za pomocą jednego wspólnego przewodu.

§ 13. W zależności od ilości abonentów, załączonych do danej stacji centralnej, bądź to głównej, bądź pomocniczej, zalicza się ona do grupy:

I-iej	przy ilości abonentów do 50
II-iej	„ „ „ od 51 do 100
III-iej	„ „ „ od 101 do 2.000
IV-iej	„ „ „ od 2.001 do 5.000
V-iej	„ „ „ ponad 5.000

§ 14. Opłata abonamentowa w zależności od kategorii abonamentu (§ 12) i grupy, wynosi w pierwszej strefie (miejskiej):

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej, t. j. w promieniu km.	Abonam. kwartalny			Abonam. towarzyski kwartalnie *		
			prywatny	zbiorowy	publiczny	we dwójkę	we trójkę	w czwór- kę
			Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.
I	do 50	1	300	800	1800	200	150	100
II	od 51—100	1	700	1400	2800	500	350	300
III	od 101—2000	2	1400	2700	5700	1000	700	550
IV	od 2001—5000	2	2100	4000	6250	1500	1100	850
V	ponad 5000	3	3000	5500	7500	2200	1450	1150

Ponadto, o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowe aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się kwartalnie:

a) za aparat dodatkowy	mk. 500
b) za dzwonek dodatkowy	„ 100
c) za słuchawkę dodatkową (bez ryczałtu za załączenie)	„ 100
d) za dodatkowy kontakt zatyczkowy.	„ 200
e) za aparat, załączony na stałe do kontaktu, stanowiący własność abonenta	„ 200
f) za aparat, załączony na stałe do kontaktu, stanowiący własność skarbu pocztowego	„ 500

§ 15. Oznaczona w § 14 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów, położonych poza strefą pierwszą, pobiera się, oprócz zasadniczej, jeszcze opłata za konserwację linii, a mianowicie:

rocznie po mk. 150 za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linii, leżącej poza strefą pierwszą.

Za stacje sezonowe pobiera się od abonentów opłaty: za abonament za $\frac{1}{2}$ roku, a za konserwację linii za cały rok.

§ 16. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linii, poza strefą pierwszą, obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linii wraz z odgałęzieniami według § 15, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

- za te części linii, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linii,
- za część linii, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

§ 17. Jeżeli aparat dodatkowy, umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się, oprócz zasadniczej opłaty według § 14, ponadto opłata za konserwację linii po 150 mk. rocznie za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linii, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 18. Abonenci, utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną (§ 8), połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linię, łączącą według kategorii abonamentu zbiorowego (§ 12) punkt b), za każdy zaś aparat dodatkowy, załączony do centrali prywatnej, po 1.000 mk. rocznie.

§ 19. Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną, oprócz zwykłego abonamentu (§ 14) i należności za konserwację (§ 15), dopłaca za odległość stacji pomocniczej od stacji centralnej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej od centralnej, licząc w kierunku prostym	Opłata za odległość rocznie marek
do 10 klm.	2000.—
od 10 do 20 klm	4000.—
od 20 do 30 „	6000.—
od 30 do 40 „	8000.—

Abonenci stacji pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo korzystać z rozmów z abonentami innych stacji, w obrębie całej sieci lokalnej, bez ograniczenia ilości rozmów. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie wnoszą powyższej opłaty za odległość, płacą za rozmowy z abonentami innych stacji w obrębie tejże sieci lokalnej każdorazowo na zasadach ustanowionych dla rozmów między-miastowych.

§ 20. Zaliczenie centrali telefonicznej do tej lub innej grupy odnośnie wymiaru opłat odbywa się periodycznie, na podstawie obliczenia ilości abonentów danej centrali, w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przyczem ilość abonentów stwierdzona w dniu 31 grudnia powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia.

ilość abon. stwierdzone w dn. 31	marca	powoduje zmianę tar. od 1	lipca
" " " "	30	czerwca	" " " " 1
" " " "	30	września	" " " " 1
			stycznia.

Aparaty, służące do użytku osób i instytucji, należących do Ministerstwa Poczty i Telegrafów, jako służbowe, przy ustalaniu ilości abonentów nie brane są w rachubę.

§ 21. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone zgóry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia komunikacji u abonenta do końca kwartału kalendarzowego, następne zaś raty—za każdy kwartał kalendarzowy, t. j. w terminach: pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca, pierwszego października.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od powyższych terminów, bez specjalnego przypomnienia. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł używać telefonu przez najmniej 30 dni, licząc od dnia, w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu.

§ 22. W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni, zgodnie z poprzednim paragrafem, aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 7 dni—usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci, względnie ponownie założony, dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przyczem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu.

Jeżeli aparat został zdjęty, wówczas, prócz zaległych należności, winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 9 punkta).

§ 23. Abonenci telefonu nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie ujawnienia nadużyć pod tym względem, abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej, bez zwrotu wniesionych opłat.

D. Taryfa opłat za rozmowy międzymiastowe.

§ 24. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek — 3-minutowych, przyczem część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu, oblicza się w linii powietrznej pomiędzy głównymi stacjami, do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonenci, względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksowych według specjalnej instrukcji.

§ 25. Rozmowy międzymiastowe, podlegające opłacie, mogą być państwowo i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne.

Opłata za jednostkę (3 min.) rozmowy międzymiastowej wynosi:

przy odległości do 25 klm.	mk. 30.—
" " " 50 "	" 50.—
" " " 100 "	" 80.—
i za każde dalsze 100 " po "	" 50.—

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

§ 26. Abonenci telefonu mogą zamawiać rozmowy międzymiastowe z abonentami z innych sieci, wymieniając naprzód nazwisko osoby, z którą chce się mówić lub wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

a) W pierwszym wypadku pobiera się:

za przesłanie zamówienia piątą część opłaty, przypadającej za 3 minutową rozmowę do danej miejscowości.

b) W drugim wypadku:

oprócz opłaty za przesłanie wezwania, obliczonej jak w p. a) — ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 30 mk.

§ 27. Jeżeli zamawiający lub wezwany nie stawiał się do rozmowy w wyznaczonym terminie, zamówiona rozmowa uważa się za cofniętą przy czym pobiera się opłatę jak cofnięcie rozmowy w wysokości jak w § 26 poz. a).

Za reklamacje, wnoszone w sprawach rozmów telefonicznych międzymiastowych — opłata po 10 mk.

E. Rozmównice.

§ 28. Za rozmowy miejscowe t. j. prowadzone z rozmównic z abonentami, załączonymi do tej samej co i rozmównica centrali, pobiera się po 10 mk. za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmównic z abonentami innych centrali — według taryfy dla rozmów międzymiastowych (§ 25).

§ 29. Osoby, korzystające z rozmównicy telefonicznej mogą (analogicznie do § 26) zamawiać rozmowy z abonentami innych sieci lub wzywać do rozmównicy, znajdującej się w innej miejscowości, osoby nie abonujące telefonu i zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

W pierwszym wypadku pobiera się zgóry:

a) za przesłanie zamówienia piątą część opłaty, przypadającej za 3-minutową rozmowę do danej miejscowości.

b) za mającą się odbyć rozmowę międzymiastową według taryfy (§ 25) za jednostkę rozmowy do danej miejscowości.

W drugim wypadku pobiera się z góry oprócz opłat jak w punkcie

a) i b) ponadto:

c) za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń — 30 mk.

Opłaty według punktu b) zwraca się w całości jedynie w tym

wypadku, jeżeli rozmowa nie mogła dojść do skutku z winy zarządu telefonów; jeśli zaś wezwany do rozmowy się nie zgłosił, postępuje się jak powiedziano w § 27.

F. Sieć podmiejska.

§ 30. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centralę poza Warszawą—za pomocnicze względem centrali miejskiej w Warszawie, jako głównej.

Dla abonentów załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą centrali pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci podmiejskiej (wraz z siecią koncesyjną w Warszawie), wysokość abonamentu zasadniczego wbrew brzmieniu § 13 i 14 określa się jak dla sieci o ilości abonentów p o n a d 5000.

Minister Poczty i Telegrafów:

Śteśłowicz